

Μικρός λόγος για τα λόγια μας

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

«Είπε ο Αββάς Ιωάννης, ότι ανεβαίνοντας προς τη Σκήτη είδε τον οδηγό της καμήλας να μιλάει και να τον ξεσηκώνει σε οργή και, αφού τα παράτησε όλα, έφυγε...».

«Άλλοτε πάλι στο θερισμό, άκουσε κάποιον αδελφό οργισμένο να κατηγορεί τον πλησίον και να λέει: ε και συ. Τότε εγκατέλειψε το θερισμό κι έφυγε, για να μη μιλήσει...».

Μέσα στην απολυτότητά τους, τα ασκητικά παραδείγματα δεν είναι εξωπραγματικά και εξωγήινα. Με την απλοϊκή φράση και την αφελότητα, ασκούν ακαταμάχητη πειστικότητα και σ' όσους καθημερινά στριμώχνονται και συγκρούονται με φίλους και συνεργάτες στις πολυάριθμες πόλεις μας.

Οι σοφοί ερημίτες μάς πείθουν για την παραδοχή της αλήθειας, πιο εύκολα από πολλά λογικά επιχειρήματα, και μας διδάσκουν το δρόμο του αγώνος για μια σωστή αναστροφή.

«Ηρώτησεν αδελφός τον Αββάν Ματώνη λέγων ? ειπέ μοι ρήμα». Γέροντα, πες μου ένα ωφέλιμο λόγο. «Ο δε είπεν αυτώ»: Μην έχεις υπερβολικό θάρρος, συγκράτησε τη γλώσσα σου. Πρόσεχε, τι λέει ο συνομιλητής σου, μη σπεύδεις από την πρώτη λέξη του να ετοιμάσεις την απάντηση, για να μη φανείς ανόητος. Αν τα λέει σωστά, παραδέξου τα. Αν όχι, μην αρχίζεις ατέλειωτες έριδες, γιατί δε θα τον πείσεις. Πες του, εσύ ξέρεις γι' αυτά που υποστηρίζεις...

«Έλεγον περί του Αββά Ποιμένος ότι ουδέποτε ήθελε δούνη τον λόγον αυτού επάνω ρήματος άλλου γέροντος...». Ποτέ ο Αββάς Ποιμένας, κι αν ήταν πιο σωστή

η γνώμη του, δεν ήθελε ο λόγος του ν' ακουστεί τελευταίος, για να μη μειώσει αυτά που είπε ο άλλος...

Μια μορφή της φιλίας και αναστροφής είναι η επικοινωνία με το λόγο. Ο σεβασμός στη γνώμη του συνομιλητή, η προσοχή, η υπομονή, **η ηρεμία, η ευγένεια είναι απαραίτητα στοιχεία για τον πραγματικό διάλογο. Η ακρίβεια, η χάρη, η οικοδομή πρέπει να συνοδεύουν το λόγο μας.**

Όταν, όμως, τονίζουν με τη ζωή τους οι σοφοί αναχωρητές, ο συνομιλητής, ο φίλος, με την επιμονή του μας εξοργίζει, δε μας οικοδομεί πνευματικά, είναι προτιμότερο να σταματήσουμε τη συζήτηση και ν' απομακρυνθούμε ακόμα, γιατί υπάρχει κίνδυνος να πάρει κι η δική μας γλώσσα κατήφορο...

Γι' αυτό παρακαλούσε ο Αββάς Σισώης: «Κύριε Ιησού, σκέπασόν με από της γλώσσης μου; και έως του νυν καθ' ημέραν πίπτω δι' αυτής».

Πηγή: agioritikovima.gr